

וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרַם הַגֵּר בְּתוֹכָם. כִּי
לְכָל-הָעָם בְּשִׁגְגָה:

On répète à trois reprises *Kol Nidré*.

Dans certaines communautés, à la troisième reprise - ou à la quatrième, selon d'autres - on implore l'annulation de tout engagement non respecté non seulement dans l'année écoulée mais également - par précaution - durant l'année à venir : aussi le texte s'en trouve-t-il modifié, comme suit:

כָּל גִּדְרִי, וְאַסְרִי, וְשְׁבוּעִי, וְנִדְוִי, וְחֶרְמִי, וְקוֹנָמִי, וְקוֹנָחִי, וְקוֹנְסִי.
דִּי גִדְרָנָא וְדִי גִנְדֵּר, דִּי אֶשְׁתַּבְּעָנָא וְדִי נִשְׁתַּבְּעֵי, דִּי גִנְיָנָא וְדִי
גִנְדִּי, דִּי חֶרְמָנָא וְדִי גֶחֱרָם, דִּי אֶסְרָנָא עַל נַפְשָׁתָנָא וְדִי גֶאֱסֵר.
מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁעָבֵר, עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה שְׂבָא עָלֵינוּ לְשָׁלוֹם.
וּמִיּוֹם הַכַּפּוּרִים הַזֶּה, עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים שְׂבָא עָלֵינוּ לְשָׁלוֹם.
גִּדְרָנָא לֹא גִדְרִי, וְשְׁבוּעָנָא לֹא שְׁבוּעִי, וְנִדְוִינָא לֹא נִדְוִי, וְחֶרְמָנָא
לֹא חֶרְמִי, וְאַסְרָנָא לֹא אֶסְרִי כִּלְהוֹן אֶתְחַרְטֵנָא בְּהוֹן. יְהֵא רַעְוֵא
דִּי יְהוֹן שְׁבִיתִין וְשְׁבִיקִין, לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קִימִין. וְנִסְלַח לְכָל-עֲדַת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרַם הַגֵּר בְּתוֹכָם. כִּי לְכָל-הָעָם בְּשִׁגְגָה:

בְּרִשּׁוֹת מוֹרֵי וְרַבּוֹתֵי שְׁמַיִם : L'assemblée L'officiant

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, שֶׁחַיֵּינוּ וְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ
לְזִמְן הַזֶּה:

שלמות חלב

ונסלח. שצריכין כפרה על העבר ועל העתיד אע"פ שכבר בוטלו כמ"ש התוס'
והרא"ש ע"ש:

טוב לומר לשון התיקונים הזה.

קם רבי שמעון על רגליו וסליק ידיו לגבי עילא ושבח למארי עלמא.
ואמר רבון עלמא. עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא. ואם איהי
באומאה, הא אבא ואימא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה.
הדא הוא דכתיב ה' צבאות יעץ ומי יפר. אם התלמיד אומי, הרב
יכיל למעבד התרה. ואם נדר או נשבע. בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה.
אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא. ונדר או שבועה איהו בי"ה
דאינון חכמה ובינה. ואיהו אתחרט. הא תלת בני נשא יכלין למפטור
ליה. ואינון תלת אבהן לעילא לקבלייהו. ואם לא תתחרט, אנא בעינא
מינד. ומכל אינון דמתיבתא דלעילא ותתא. דתעביד בגין רעיא מהימנא
דלא זו משכינתא בכל אתר. ואיהו עאל שלם בינד ובינה זמנין סגיאין,
ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא. הדא הוא דכתיב ואם אין
מחני נא מספרך אשר כתבת. ואם נדר מסטרא דאבא ואימא ולא
בעי. אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה כי יפלא ממך דבר. דאתמר
ביה במופלא ממך אל תדרוש. דיפטור הנדר. ואע"ג דשכינתא איהי
בגלותא לגבי בעלה כנדה. דאיהו יפריש בין דם לדם ואתפתח מקורא
דילה לדכאה לה במים דאורייתא. מים חיים דלא פסקין. ואפריש
מינה דם נדה דאיהי לילי"ת דלא אתקריבת בהדה. דאיהי חובא
דנשמתא דסאיבת לה. ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה
לההוא אתר דאתייהיבת מתמן ואתדנת. בין דין לדין, בין דיני נפשות
לדיני ממונות. דאית מאן דפרע בממוניה. ואית מאן דפרע בנפשיה.
ובין נגע לנגע, כמה דאוקמוהו איכה ישבה בדד. דאיהי חשיבא
שכינתא בגלותא כמצורע. דאתמר ביה בדד ישב מחוץ למחנה מושבו.
מחוץ ודאי. דא גלותא דאיהי לבר מארעא דישראל, דאיהי מותבה
דאת ה'. ואי מקורא לא יכיל למפתח, עד דיפתח ליה ההוא דסגיר
ליה. אנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו יחודא. ובגין
לבושין דאתלבש. מיד אתפתחת מקורא ואתדכיאת שכינתא. ורוא